

forhandlingerne, men jeg har vel Lov til at fremkomme med det, thi det har det ærede Medlem jo gjort —, at Odense-Tilbudet var kommet for sent til, at det kunde undersøges. Nej, Udvalgets Flertal sagde: Det er kommit saa sent, at det ganske vist kan forhale Sagen; men vi ere i øvrigt paa det rene med efter de Oplysninger; der ere komne, at det Tilbud, der er kommet fra Odense, er ganske ubrugeligt. Det er ikke kommet saa sent, at det ikke er blevet undersøgt. Den højtærede Minister har, som han selv oplyste, selv været derovre; han har anmodet Kommissionen om at tage derover, og den er taget derover og har undersøgt det med det Resultat, at de 3 af de Steder, der vare tilbude, vare ganske ubrugelige. Det fjerde var brugeligt, vel at mærke, naar man kunde inddrage den Grund, der nu var optagen af nogle Kolonihaver, og i den Anledning blev der saa spurgt derovre —: Hvornaar kunne disse Kolonihaver stilles til Disposition? Det var et Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende straks anmodede om maatte blive gjort, og der blev svaret, at de kunde være til Disposition fra Oktober 1912; og saa er det, vi have Lov til at sige, at saa er det for sent for den foreliggende Sag, og dermed den fjerde Plads ogsaa ubrugelig.

J. Andersen: Under Udvalgsforhandlingerne, da Spørgsmaalet om Tilbudet fra Odense, der havde foreligget gennem Telegram og var blevet bekræftet, var under Omtale, blev det baade fra Udvalgets Flertal og fra Ministeren sagt, at nu var det for sent; og for øvrigt vilde man slet ikke gaa ind paa Tanken.

Martin Olsen: Jeg havde ikke tænkt at skulle tage Ordet i denne sene Aften-time, men da der gentagne Gange baade af Ministeren og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) er sagt noget om Indholdet af den Betænkning, hvor jeg staar som Medunderskriver, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. For det første vil jeg gerne fremhæve, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) og jeg i Udvalget ere fremkomne med en Henstilling til Ministeren om at gaa med til et Projekt, der var betydeligt billigere og efter vor Mening tilstrækkelig til at fyldestgøre de Formaal, som for Øjeblikket kunne anses for fornødne. Vi have villet stille en Sum af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren, for at han for dette Beløb kan opføre en An-

stalt med lettere Bygninger. Det har man imidlertid ikke villet gaa ind paa, og saa have vi sagt: Under de nuværende Forhold, som vi maa betragte som et Overgangsstadium, ville vi for vort Vedkommende ikke være med til at bevilge over 1 Mill. Kr. til en saadan Anstalt.

Det, jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger om, var noget, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) nu var inde paa, idet han sagde, at der havde været nogen Modsigelse mellem det, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) sagde angaaende Udbydelse af Arbejdet; vi havde ønsket, at Arbejdet skulde udbydes, men samtidig skulde det udføres af Arbejdere og Folk i Nyborg. I og for sig vil jeg sige, at der aldeles ikke er nogen Modsigelse deri, thi det kan godt lade sig gøre at udbyde et Arbejde til forskellige omkring i Landet og dog forbeholde sig, at Arbejdet fortrinsvis udføres af Folk i Nyborg, men det er ikke det, vi have sagt . . . (Afbrydelse) . . . Nej, det vilde aldeles ikke være mærkeligt. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har sagt noget om, at det er ret almindeligt, at man tager Arbejdere paa Stedet, uagtet Arbejdet udbydes til Folk i andre Byer. Det ærede Medlem, som afbrød mig, vidste maaske ikke dette, men nu ved han det. Nej, det, vi have sagt i Betænkningen er dette, at under de nuværende Forhold er man ikke i Stand til at faa Arbejdet udført paa den Maade, som Ministeren vil have det gjort paa. Han har givet det til en enkelt Mand, men denne enkelte Mand vil ikke være i Stand til at paatage sig Arbejdet, fordi vi have en Lockout, som denne Mand er en af Hovedanførerne for. Vi have saa sagt: Hvis det var muligt at faa det udført, maatte det ske ved almindelig Licitation, og vi have i Udvalget henstillet til Ministeren, at han lønnede den Mand for det Arbejde, han har gjort. Hvis han føler sig brøstholden ved, at hans Tilbud er kommet frem, og derved maaske vil komme til at danne Rettesnor for Tilbud fra andre Sider, kan man betale ham derfor; det Arbejde, han har udført, kan betales. Men Ministeren vilde ikke gaa ind herpaa, for Arbejdet skulde just gives til denne specielle Mand. Nu var Ministeren i Forlegenhed for Argumenter, og saa citerer han Betænkningen paa en Maade, synes jeg, der maaske kunde være tilladt for Højesterets Skranke, hvor der ingen Modsigelse kan finde Sted, men her gaar det alligevel